

בש"פ 1754/21 - מחמד אבו אלחמאם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1754/21

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: מחמד אבו אלחמאם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בשם המבקש: עו"ד ריאד סואעד

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

1. מונחת בפני עתירה לגילוי ראיות חסויות על פי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

זוהי הבקשה השלישית לגילוי ראיות חסויות. בבש"פ 3091/18 החליט השופט ע' פוגלמן לדחות את הבקשה מהנימוקים שפורטו. בבש"פ 30/19 החליטה השופטת ע' ברון לדחות את הבקשה לעיון חוזר בהחלטה זו.

הרקע לבקשה זו הוא פסק הדין בתיק העיקרי (ע"פ 7099/19; ע"פ 7195/19) בו החליטו כבוד השופט א' עמית והשופט ע' גרוסקופף, לקבל את הערעור במובן של החזרת התיק לבית המשפט המחוזי לשם המשך ניהול משפט זוטא תוך קביעת דבר אפשרות של שמיעת עדים נוספים. זוהי הנסיבה החדשה עליה עומד הסניגור, כאשר הוא סבור כי חשיפת החומר החסוי חיונית להגנת העותר כדי לחקור נגדית כראוי את העדים החדשים.

2. הקושי בעמדת ההגנה הוא כי בשלב המשפט נחקר עד אחד במשפט זוטא, ובקשת הסניגוריה לחשוף חומר שמכוסה על-פי התעודה הייתה רלוונטית לגבי החקירה הנגדית של אותו עד. השופט ע' פוגלמןבהחלטתו נדרש לאיזון הראוי בכגון דא, והחליט שאין מקום לחשוף את החומר. אף הסניגור לא טען שיש הבדל בין העדים החדשים לעומת העד שנחקר מכבר לצורך קיומה של תעודת החיסיון. ביקשתי שהסניגור יבהיר בצורה קונקרטית מדוע חשוב להגנת הנאשם כי החיסיון יוסר, ותשובתו היתה כללית. אחרון קיימתי דיון במעמד צד אחד בהסכמת הסניגור ועיינתי בחומר, ואף אני שוכנעתי כקודמיי שדנו בעניין כי אין הצדקה על פי אמות המידה הרלוונטיות להתערב בחיסיון.

מעבר לכך, לא מצאתי להיעתר ליתר בקשות הסניגור. התעורר עניין בדבר חשיפת עברו הפלילי של אחד העדים. בהקשר זה קיים קושי כי מסירת מלוא הפרטים תביא לחשיפת זהותו. אולם, במהלך הדיון במעמד צד אחד גובשה פרפראזה של ההרשעה הרלוונטית, שמצד אחד מאפשרת לסניגור לחקור בנקודה היה ויחפוץ בכך, אך מהצד האחר אינה חושפת את זהותו של העד.

3. אין אפוא עילה משפטית לקבל את הבקשה לעיון חוזר בעתירה, והיא נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ב בניסן התשפ"א (25.3.2021).

ש ו פ ט